

Смисълът на живота е Любовта

Ако Слънцето не изгрява, какъв смисъл има животът? Ако Луната не изгрява, ако звездите не изгряват, ако дърветата не цъфтят, ако птичките не пеят, какъв смисъл има животът?

Когато Слънцето изгрява - това е Божественото в света. Когато Луната изгрява, когато звездите изгряват, когато дърветата цъфтят, когато птичките пеят - това е Божественото в света.

Един ученик зададе въпроса: Какво е Вашето мнение за смъртта и за безсмъртието.

Учителя каза: Безсмъртие без Любов не съществува. Да любиш - това е безсмъртие. И всякога всички болести произтичат от безлюбие. Щом хората се обикнат всички,

смъртта ще изчезне. Да имаме любов непреривна - това е безсмъртие. Казано е: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил“.

Та всички вие имате

елементите на безсмъртието, стига да любите и да обичате. Смъртта е нещо вметнато. Животът е непреривен. Хората като съгрешиха, почнаха да умират. Значи по-рано хората не са умирали. И по-

неже хората ядат от забраненото дърво, и понеже не са справедливи, разумни и добри, затова умират. Това е конкретно, на съвременен език казано.

продължава на стр. 2

Животът на новия братски дом

Когато попитали Илф и Петров кое е най-трудното нещо при съвместната работа, отговорът бил недвусмислен: „Започването й“. Пътят от възникването на една идея до нейното реализиране често е осеян с трудности, но след като е направена първата стъпка, неусетно идва и втората, и третата, докато вдъхновението от начинанието не заличи напълно спомена за трудностите.

Животът на новия братски дом подсказва, че това важи не само за света на литературата. Веднъж започнала, работата по центъра не спира да ни радва. Сред общите усилия, някъде между лакирането на парапети и подреждането на книги, се зародиха безброй идеи. И постепенно освен традиционните беседи в събота, часовете по пеене и релетициите на хора, започнаха да се появяват и още поводи за срещи. Последваха много концерти, посветени не само на юбилеите, но и на звездите (възродиха се астроконцертите). И тъй като на повечето от нас звездите не само им пеят, но и им говорят, започна провеждането на курс по астрология.

И от събитие на събитие, от среща на среща, някак неусетно къщата се превърна в истински център, в събирателна точка на разнолики хора и концепции. А когато на едно място се съберат толкова идеи и ентузиазъм, със сигурност е необходимо нещо, което да примирява противоречията и да напомня, че стремежът на всички ни е един. И това нещо се случи: отвори врати детската школа „Бялото кокиче“. А какво по-отговорно от това - да дадем личен пример и да се огледаме в очите на децата... и какво по-обнадеждаващо за общия братски живот от възможността заедно да ги възпитаваме в духа на Словото?

Така сред много песни и вече по-малко работа тече животът в центъра на ул. „Щерю Атанасов“ 2. Ако решите да се уверите в това и ни посетите в обикновен делничен ден, възможно е да ви се случат следните неща: още в градинката да срещнете приятел, който се наслаждава на слънцето и на чаша чай. След продължителните поздравления все пак ще прекратите прага, може дори да се порадвате на минута тишина. Тъкмо докато дълбокомислено преглеждате някоя книга и разсъждавате върху смисъла на Битието, ще чуете усилващ се шум от горния етаж. Това са игрите на нашите „бели кокичета“: те простичко отговарят на въпросите ви. Но тъкмо да се опомните от изненадата, и вече са се появили още стари и нови приятели, с които е твърде вероятно освен да се разговорите за звездите и за братския фолклор, да се наложи да пренесете някое пиано, но може да се разминете и с окосяване на тревата. Но пък после ще ви зарадват с обяд от наскоро оборудваната гостилница. А после... Когато в най-скоро време завършат започнатите проекти, сценарият би продължил така: след вкусния обяд ще се качите на третия етаж, където е читалнята, подредена с вещите и книгите на Учителя, и потопени в тази атмосфера, дълго ще разлиствате първото издание на търсен том с беседи. После ще заемете книга от библиотеката и преизпълнени с добри мисли и топлина, ще се качите на последния етаж, за да поспите.

Вашият сценарий със сигурност ще е съвсем различен от този: най-малкото след носенето на пиано никой няма нужда да се приспива с четене. Колкото до добрите мисли, те са отговорност на всеки един от нас. Но каквото и да преживеете, както и да го усетите, дано почувствате радостта и удовлетворението от това, че започваме нещо заедно, въпреки трудностите и различията. Или може би тъкмо заради тях.

Зорница Здравкова

Писма от "Бялото кокиче"

СЛЪНЧЕВА ПЕДАГОГИКА

Първи учебен ден

„Има два пътя, по които туй Учение може да се реализира. Единият на-

чин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път - чрез майките.“

На 4 април - с новолунието в Овен, със запалена свещ, с купичка с мед и с влизането на Нептун в Риби, направиха първите стъпки малките бели кокичета от детската школа. В краткото тържество пред родителите и пред гостите от Германия имаше много радост и възбуждания. Според добрите традиции за садихме ябълково дърво в двора на Братския център и поляхме цветята в градинката.

Първите дни премина-

ха във весели игри и взаимно опознаване. Повдигна се част от завесата, която скрива индивидуалността на човешкия характер. Започнахме да се усещаме като части от едно цяло, колкото и малък да бе съставът на нашата група. Всъщност това може би беше и предимството на нашето начало, защото сравнително малкият брой малчугани ни даде възможност и време за повече лични контакти.

продължава на стр. 2

Изминаха девет години

Андрей Грива

Изминаха девет години, кое е най-важното в тях според теб?

Най-важното, което се случи за тези години е, че Словото и идеите на Учителя постепенно навлязоха в реалния живот

на хората. Едва ли има човек в България, който да не знае за Паневритмията, за събора на Рила; книгите с беседи са на всеки щанд. Цитати от лекциите на Учителя можем да видим в научни трудове, в здравословни рубрики, в различни културни предавания - навсякъде с необходимото уважение и респект. Темата за Братството излезе от жълтата хроника на медиите, и когато в държавните институции се отнасят вече с уважение към последователите на Учителя, а не към „дъновистите“, това вече говори за промяна в съзнанието.

продължава на стр. 3

ЙОРДАН КАМДЖАЛОВ:

„Да живееш музиката, а не да я свириш“

- Роден е на 16 октомври 1980 г.
- На 21 години направи прослушване и създаде братския хор „Евера“, с който за една година изнесе десетки концерти на празници и в делници в София, Пловдив, Шумен, Варна; в сиропиталища, в домове за възрастни, за артисти, за слепи...
- На 22 години дирижира в зала „България“ хор „Евера“ и хора на Френското братство.
- На 24 години замина на специализация в Германия и ...
- Новини за него от последните седмици: дебют с Лондонската филхармония, предстоящ дебют с Немския симфоничен оркестър в залата на Берлинската филхармония, номинация за диригент на годината на Германия. Обявен е от лондонската музикална критика за „диригентът с потенциал да се превърне в явлението на 21 век“.

Йордан Камджалов

Каква е музиката, която може да превърне един музикант в явление?

Във втората половина на 20 век са натрупани неща,

продължава на стр. 4

Ученикът Аверуни

Продължение от бр. 3

По повод на една от задачите в Школата, дадени на учениците, състояща се в понасяне на подигравки от околните при изпълнението на различни задачи и при неудачи, на Савка Керемидчиева Учителя е дал стари и износени обувки, високи и с черен ластик от страни, които тя трябвало да носи при различни случаи. Естествено, тя е станала за присмех. Тълкуванията са били най-различни. Обаче тя е понесла всичко и е продължила да носи обувките с мълчание и търпение. Учителя е следял начина, по който Аверуни се облича. В Школата кокетството е изключено. Веднъж тя е била облечена в бледосиня копринена рокля. Учителя ѝ направил намек, че в тази рокля се изтъква нейната женственост. Тя взела роклята, поляла я с газ и я запалила. Обаче какво било изумлението ѝ, когато отворила печката и извадила роклята: газта била изгоряла, а роклята останала невредима. Въпреки това тя не я носила.

При друг случай Аверуни облякла бяла рокля с малки бродирани цветя с черен цвят. След забележките, които Учителя ѝ направил за тия черни цветчета, тя ги разпорила и роклята останала чисто бяла. Учителя се противопоставяше на късите рокли и на ярките цветове. Цветовете на ученика са сивият (светлогълбовият), белият и синият. Косите трябва да бъдат прави, отрязани до кокалчето на врата. Всяка възбрана трае за ученика само в известна фаза на неговия живот. А за Савка Керемидчиева тя е траела години, през които тя не е могла да носи разкошни дрехи. Учителя ѝ казва веднъж: „Аз изследвам твоите мисли, винаги ще ми говориш истината, колкото и да е жестока за тебе. Аз познавам всички слабости на хората и те да не се мъчат да ги скриват от мене. Доблестта и искреността са прекрасни качества. Имайте доблестта да признавате своите слабости и така ще ви се помогне!“

Една от великите мисли на Учителя е, че той е дошъл на Земята да повдигне падналата Чистота. Защото е казано: „Сине Мой, дай Ми сърцето си“ и „Познай себе си!“ Първият закон в Школата е да се справи със себе си и да се опознаеш, като приложиш мярката, дадена от Учителя. В тази мярка се състоят принципите, законите и методите, които помагат на ученика за неговото изправяне. Стремжът към чистота и святост са качества, които приближават ученика към Учителя. Това е материя, с която той борави като ненадминат майстор психолог.

При изучаването на Библията Учителя е цял да предизвика определени преживявания, които нагледно могат да обяснят известни нейни епизоди.

Целият Изгрев знаеше кога Учителя отива на концерт. Тези, които го придружаваха, сияеха. Учителя излизаше от своята стая със светъл костюм, със светла мека шапка и с пелерина от мек, пухкав вълнен плат, с бял вълнен шал и с бас-тун в ръка. Обувките му бяха меки, деликатни и никога черни. Когато го зърнехме, имахме усещането, че идва пролетта. Самата пролет бе дошла в лицето на Учителя. Той беше представител на идеите, на които посвети живота си - на разцъфтяването на Божествената човешка душа. В него всичко беше ценно и пълно със смисъл. Като фор-

ма той оправдаваше съдържанието на идеите си. Движенията му бяха меки, походката му - бърза и лека, като че ли не стъпва на земята. Когато ходехме на екскурзии, едва можехме да го стигнем. Учителя имаше неповторима походка и неповторим маниер при подаване на ръката си, за да бъде целуната. Между многото положителни качества, които той притежаваше, беше и това - да намира доброто и положителното във всеки човек.

Учителя не го интересуваха слабостите на хората, той абсолютно не се спираше на тях. Слабостите са присъщи на човека, но той трябва да работи върху тях. Учителя насърчаваше разумно и положително всеки от нас. Ако някой може да види каква неизразима усмивка имаше Учителя, когато някой направи нещо добро и хубаво!... Лицето му просияваше. Той не обичаше спорове. При един спор в кухнята той влязъл там и казал: „Хвърлете, рекох, чиниите през прозореца и прекратете спора!“

Учителя се интересуваше от всичко, което ставаше на Изгрева: от нашия живот, от това, как той протича, от най-малките му подробности. Вземаше участие във всичко: в концертите, в

Школата, в частния живот на всеки един, в кухнята и в цялото стопанство, което беше като длан в ръката му. Той беше като баща, наставник, лекар и учител на всички. Той обичаше Изгрева и лично присъстваше при всяка работа там, като я насърчаваше. Обичаше полянката, градината, лозето. Вземаше участие при набавянето на зимнината и често се съветваше с градинаря бай Ради, като оказваше внимание и на най-малките и дребни неща. Той не обичаше разхищението. За Учителя и едно семенце беше ценно, защото в него е скрито началото на един нов живот. Веднъж, когато едно бобено зърно било паднало от балкона, той накарал бай Ради да слезе и да го прибере.

На планината Учителя се чувстваше като у дома си. Той обичаше да слага плодовете на слънце и така ги ядеше топли, но никога студени. Често поставяше Аверуни на десетдневен пълен пост. До седмия ден тя работеше всичко, а през трите последни дни оставаше в стаята си и размишляваше.

Предстоеше заминаването на Аверуни в Латвия, където през 1942 година Учителя я изпрати със специална мисия. Трябваше да се прекоси Германия, където по онова време имаше военно положение. На тръгване Учителя я хвана за ръката и ѝ каза следните думи: „Помни, ти сега си светия! Помни, латвийците в твоето лице ще приемат Учителя! Сестрите и братята ще ти целуват ръка и от мое име ти ще им говориш“. И тя е оправдала неговото поръчение. След завръщането ѝ в България на латвийците се дадоха много големи изпитания. Някои от тях загинаха, но всеки един е носил в себе си нещо топло и мъдро, предадено от Учителя чрез Аверуни. При завръщането си от Латвия тя беше замолена от приятелките да сподели своите впечатления от престоя си там. Но това, което тя сподели, беше само една част от работата и от делото, които Савка Керемидчиева извърши. Учителя е правел опити с нея. Една от задачите ѝ била предаването на мисли от разстояние. Той е предавал мисли на Аверуни и тя ги е приемала. В Латвия Аверуни е изнесла блестящи беседи.

**Материалът
представи
Георги Петков**

Смисълът на живота е Любовта

от стр. 1

Смъртта е най-голямото ограничение на живота. Смъртта е там, дето има съзнание, че нищо не можеш да направиш. И умрелият човек има съзнание, но не може да се мръдне. Вие мислите, че когато човек умре, не чува. Не, той слуша, вие му говорите, но той не може да се прояви.

Това е дълбока наука. Вие трябва да я изучавате. Човек не е това, което виждате. И да ви говоря повече по това, вие не можете да познаете така лесно тия неща, без да ги учите. Душата е нещо полуматериално и полудуховно.

Един ученик запита: Кое ще остане от нас след смъртта?

Учителя каза: Като излезеш от тялото си, ще имаш едно невидимо тяло; ще имаш ръце, очи, уши и пр.: едно тяло прозрачно. Ще имаш самосъзнание, само че тези хора няма да те чуват.

Вие казвате: „Бог е невидим.“ Това не е вярно. Единственото нещо, което виждаме, е само Бог, а другите неща са невидими. Бог е невидим за невежите хора. Но за всички хора, които са разумни, справедливи и добри, Бог е видим. В баща ти е Бог, Който се изявява; в майка ти е Бог, Който се изявява; в сестра ти е Бог, Който се изявява. Бог не може да се изявява в една форма, а в хиляди форми.

Ако вие живеете в съгласие с Божествените закони, дето минавате, пътят ви ще бъде отворен. Ако не живеете по Божествения закон, пътят ви ще бъде затворен и в края на краищата ще умрете.

Аз виждам онзи свят, аз го виждам! Как го виждам, това е друг въпрос. Както вие виждате физическия свят, така аз виждам оня свят.

В света старият порядък е човешки порядък, а новият порядък е Божествен порядък. Да се върнем в райската градина. Човек по-рано е живял в рая и е чувал гласа на Бога. Бъдете верни на онова, което Бог е вложил във вас. Всички вие не трябва да употребявате нито бяла, нито черна лъжа. Когато говорим, трябва да бъдем крайно искрени. За Любовта всички трябва да имаме само едно убеждение.

Един ученик запита: Как да постигнем това?

Учителя каза: Как постига гугуларят нещата? - С упоритост, постепенно, като свири, и учителят ще му покаже.

Един ученик каза: Аз бих желал повече да ни говорите за Любовта.

Учителя каза: Днес съм зает. За Любовта аз съм говорил толкова много... Може да четете това, което съм говорил за Любовта. Ако има някой да е говорил за Любовта, аз съм говорил най-много. Едва съм започнал да говоря за Любовта. Тя е най-великата наука в света. Аз желая вие да цъфнете, да узреете като хубав плод. Най-хубавото, което е във вас, което е Бог вложил във вас, да се прояви. Както един скулптор взема един камък и извайва една хубава статуя, така и във вас да се изяви това, което е Бог вложил.

Ако ме питате: „Какво да правим?“, ще ви кажа: „Дисшайте Любов!“ - навсякъде да виждате любящи същества в

хората, като съзнавате, че Бог живее в тях.

Ако ние живеем за Любовта, и тя ще живее за нас. Ако ние не живеем, не работим за нея, и тя няма да работи за нас.

Всеки човек, който не постъпва справедливо, ще опита несправедливостта върху себе си. Щом постъпваш правилно, в себе си имаш вътрешна радост и вътрешен мир. Щом постъпваш неправилно, усещаш вътрешно безпокойство. Това е един закон.

Аз съм дошъл да кажа на хората следното: Бог е решил да създаде нов свят, ново Небе и нова Земя, и да промени всички хора. И това ще стане. Бог е решил да промени целия свят. Това, което аз говоря, е Божествено. Моята проповед ще я чуят всички. Няма да остане нито един, който да не я чуе.

В настоящия свят трябва да се тури разумност, справедливост и доброта. Нека да се води борба, но всяка борба да бъде справедлива, разумна и добра.

Всички тези противоречия, които сега съществуват, ще изчезнат.

Най-първо плодът нали е стипчив? После става кисел, и най-после - сладък. Та този процес съществува и в света. Ние не можем да го променим. Най-първо хората са стипчиви, после - кисели, и най-после ще станат сладки. Вие сега мислите, че има повече лоши хора, отколкото добри. Това е заблуждение: има повече добри хора, отколкото лоши.

**Резюме от разговор
на Учителя със
семинаристи**

Писма от "Бялото кокиче"

от стр. 1

Това успокои децата, които получаваха изобилие от внимание. Те се отвориха като цветя под слънчевите лъчи. В прелистването на страници и в търсенето на форми за групова работа за кой ли път се убедихме, че в колективната работа с децата основно се явява ясното послание от естествения фокус на организираната и разумна педагогическа работа - учителя. От него трябва да излизат, като радиуси, лъчи на внимание и любов към всяко дете. И то да усеща това лично и неповторимо отношение към себе си, което придава истинската стойност на общуването. Всички тези изисквания и правила на възпитанието те подтикат към интензивна вътрешна работа, за да станеш проводник на любовта на Разумната Природа към тези души, които са ти поверени и с доверието на техните родители. Защото няма съмнение, че учителят е само проводник и носител на онова, което е определено да получи всяко дете, с което той влиза в най-съкро-

вени душевни отношения. Възпитанието е като щафета, която след духовния свят се подема първо от майката, после от учителите и възпитателите в училище, и най-накрая се предава в ръцете на самия човек в отговорния акт на самовъзпитанието.

А колко е вълнуващо да попаднеш в детския свят и да се потопиш в него. Неизбежно и естествено правим аналогия със света на най-малките частици - атомите и молекулите, и с мигновените взаимодействия между тях. За тези първи пет дни заедно имахме официални запознанства, кратки регионални конфликти и примирявания, очертаване на граници, пътища и мостове едни към други. Навярно въпросът е дали за една седмица е възможно да се случат толкова много неща? - Динамиката е завладяваща и денят от осем часа заедно придобива измерения на месец опит, прекаран с децата. Тяхната неуморимост и разнообразие поставят на изпитание много от качества на преподавателите. Това не е еднопосоч-

но въздействие, а мощно взаимодействие на духовни светове и галактики, които навлизат едни в други и раждат нови звезди и слънца. И ние имаме вече такива нови звезди... или кокиченца, или може би това е все същото. Те светят със своя собствена светлина и ние правим своя спектрален педагогически анализ. А децата вече са ни изпреварили и са направили своя. Едно от тях се приближава и доверчиво казва на своя език: „Гушни ме!“ - Какво още може да се добави към това доверие, освен една топла прегръдка за всяко едно от тези слънца-кокиченца.

Издадохме много книги като братска общност. - И пак ще издаваме! Направихме много събори. - И пак ще правим! Съградихме много салони. - Сега има един, който искаме да изградим пак заедно и в него да има място за всеки, който иска да се учи и люби - салонът и училището на новата слънчева педагогика.

„И ние, чрез Твоя Дух, всичко можем.“

Слав Славов

Изминаха девет години

от стр. 1

И ако търсим отговор на въпроса дали сме изпълнили завета на Учителя да предадем Словото на българския народ, то именно това са критериите, по които можем да съдим.

- Кои контакти и партньорства са лакмус за новото отношение?

- Основното, разбира се, е приемането ни от научните среди. Братството се превърна в търсен партньор за съвместни проекти и дейности: подготвихме изданието на дипломната работа на Учителя със СУ „Св. Климент Охридски“ и участвахме в две международни конференции по темата; включихме се също и в Готския проект с изданието на бележника на Учителя заедно с Националната библиотека „Св. Кирил и Методий“; чествашме 130-годишнината на София заедно с Община Изгрев със съвместен документален филм и изложба за историята на квартала; подготвихме общи изложби със СБХ и списание „Осем“; участвахме в прояви с международната фондация „Аматерас“, сдружение „Аз обичам водата“ и много други.

- Може ли да се каже, че това е резонанс на работата в Братството?

- Да, това е взаимен процес. Всяка година Паневритмиите ставаха все по-големи, концертите - все повече, съборите и срещите на Братството се умножиха, бригадите - също. Едно от нещата, на които най-много се радвам, това е пробуждането на Западна България. Преди години съборите в Айтос, Мадара и Рила бяха основните съби-

тия за общия братски живот, сега срещите в Перник, Белградчик, Дупница, на вр. Ком се превръщат в традиция.

Миналата година ни поканиха да открием с Паневритмия Фестивала на българското образование пред НДК и явно импулсът е бил толкова силен, че той доведе след себе си детската ни школа „Бялото кокиче“ - проект за братско училище; организирахме и пролетен концерт в Аулата на Софийския университет; преди няколко дни Паневритмията отново се завъртя като начало на младежки форум в Студентския град, а след месец ще имаме специално участие във Фамилтона в Южен парк по покана на Асоциация „Родители“. В съзнанието на много хора Паневритмията вече се превърна в своеобразен благослов.

- Кое е това, което не се случи през тези девет години?

- По-рано сякаш да кажа, че съжалявам за някои проекти, които не успяхме да направим, като салон в София например, но сега, след толкова години, виждам, че всичко е за добро. Човек си дава сметка, че всяко нещо си има своето време и се развива по друг, по-разумен план.

- С какво те промениха теб тези девет години?

- Това са безспорно най-активните девет години в живота ми. Разбрах колко важни са на пръв поглед малките неща. Разбрах колко важно е човек да не си губи времето с дребнавости, че изискванията са изключително големи, че въпросите трябва да се решават не само с ум и логика, но и със сърце и отношение. Много съм благодарен на видимите и невидимите помощници и вярвам, че около нас вина-

ве, но енергията ни отива за приказки и критика, а не за действие. Така започнах сам да поемам отговорността и за идеята, и за действието. Сигурно съм бил авторитарен за някои неща - да си ръководител на каквото и да е в България не е лесно, а в духовно общество - още повече. Когато предлагаш или вземаш решения, всички в Братството са много чувствителни на тема свобода и не признават ръковод-

ре организираната материя - наша задача е да организираме и своите тела, и това, което ни заобикаля. Ние сме храм Божий, нашият салон е храм Божий. Това, което правим на братската градина, е храм Божий. Защото когато не се грижим за тези места и не организираме правилно тази материя, ние престъпваме закона на Бога.

Първият закон, който Учителя дава в Школата, е законът на Чистотата. Ако погледнем живота на Учителя - в него всичко е чистота: той може да ни бъде пример абсолютно във всичко. Той е най-красивият, най-чистият, най-елегантният. Всичко, което направихме през тези години, се поставя да бъде без компромиси, да бъде по високия идеал.

- Каква е идеята за промяна на устава?

- Братството е свободно общество, към устава ние се обръщаме

само там, където има взаимнодействие с държавата и при спазването на законите й. Смятам, че уставът не пречи на тези, които искат да работят, нито помага на тези, които не искат. Хората с качества и действията си стават естествен център, около който се задвижват сили, а гласуването за тях е следствие на работата им.

- Как ще се организира в бъдеще разрастването се Братство, без то

да се превърне в организация?

- Учителя е дал много начини и методи, които обединяват хората. Паневритмията е една от вратите, през които влизат хората; лятната школа на Рила, групите, съборите, общите екскурзии - всичко това са форми на общуване, под чийто знаменател съществува братският живот. Но това ще зависи и от връзката на хората помежду им. Колкото повече една група е изолирана от Цялото, толкова повече соковете от и към центъра намаляват и тя се обезкървява и остава без живот.

Мисля, че в бъдеще най-добре ще се работи по проекти. Братството в момента има ресурс да създава всяка година по една стопанска единица, както е Издателство „Бяло Братство“, детската школа „Бялото кокиче“, както ще бъде проектът за училище и т.н. Един ден Братството ще си има своите училища, университети, академии, институти. Школата на Учителя навлиза във всички сфери на обществото и всеки ще работи със своята частица от Големия пълзел.

- Пожеланието ти за новия екип.

- Ако предишното поколение имаше задачата да опази Словото, нашето поколение - да го разпространи, то пожелавам на новия екип, на младите хора, да работят в обединена Европа и с целия свят. Както за 80 години валдорфските училища са станали хиляди, така и нашите „Бели кокичета“ да разцъфтят по цялата Земя.

Ивелина Елмазова

Преди представяне на Паневритмията в ООН, Виена

ги има светли същества - и когато се помолим, те ни дават верния отговор. Дано не съм допускал големи грешки, а за малките се надявам да ми простят.

- Упрекват те в авторитарно управление.

- За мен най-ярка личност и пример в живота ми бе брат Борис. Той беше човек на действието и решимостта, той беше отворен и вземаше нещата в свои ръце. Много пъти съм споделял проекти и плано-

ството, но когато възникне някъде проблем, винаги ръководството е виновно.

- Това ръководство беше обявено за материалистично.

- Аз като зодия Везни винаги се поляризирам. Когато ме избрах, видях толкова духовни хора, че нямаше как да не се опитам да оправя тоалетните, кухните, салоните.

Материалният свят е резултат на духовния. Учителя много говори за доб-

Детска школа „Бялото кокиче“ - една мечта стана реалност

Хляб и мед за малките кокичета

На 4 април отвори врати Детска школа „Бялото кокиче“. Радостни усмивки на деца и родители огряха Братския център.

Разбира се, най-щастливи от всички бяха децата. Вълнението, възможността за изява и радостта от общуването внесоха, буквално и символично, слънчевите лъчи в салона,

а заедно с тях и Божието благословение над мало и голямо.

Все пак не по-малко щастливи бяха и идейците на проекта - Светла и Слав Славови, които наистина положиха усилия, заедно с всички знайни и незнайни помощници, всичко това, на което се радваха душите ни, да се

Имаше подготвена програма: подходящи детски стихотворения прочете усмихнатата Светла Славова, чухме музика, изпълнена чудесно на пианото от музикалната ръководителка в школата - Теодорина Кожухарова, а също и детски песни. Следваше традиционната българска вкусна почерпка с хляб, мед и

ябълки.

След празничното откритие дойде ред и на малко работа - поливане на цветята от децата и засаждане на ябълково дърво в градината на братската къща, където бяха пока-

нени да участват малки и големи. С посаждането на дървото символично се положиха основите за реално приложение на слънчевата педагогика, завещана от Учителя, носеща новия импулс за светлото бъдеще.

Старото си отива, иде Новото. Старо и Ново - непрестанна цикличност, като че ли вечно сменящи се във великия кръговрат на Живата Природа. Новото дойде!

Мирослав Бачев

Да посадим нещо добро

„Да живееш музиката, а не да я свириш“

от стр. 1

които са довели изпълнението до едно супер ниво. Човек може да си служи с цялата музика, която досега е създадена, изцяло гледайки я през един нов поглед. В момента, в който един тон е изпят вярно, добре и музикално, ние му се радваме, но това не предизвиква трансформация в човека. Сега всеки е толкова презадоволен от информация, че ти трябва да му предложиш нещо от съвсем друг порядък. Никакво случайно пеене, никакво свирене: трябва абсолютно съзнателно да бъдеш в музиката. Това е музика на абсолютното съдържание. И в момента, в който се свържеш с абсолютно всеки тон - да влезеш вътре и той да стане твой тон, защото за жив тон смятам само този, с който абсолютно си се свързал - той тогава става твой. Той тогава става жив, когато приеме твоя живот. Това са неща, които просто се изискват от теб и са една необходимост; без това нещо хората просто казват: „Не, не е това.“ Една абсолютна необходимост има да живееш тази музика, а не да я свириш. Още в 19 век е казано: „Крайната цел на музиката е катарзисът“; Учителя го нарича повдигане.

- Къде е музиката на Учителя в този про-

цес на „бъдене“?

- Упражненията на Учителя са музиката на абсолютното съдържание. Това вглеждане в музиката, бих казал на едно молекулярно ниво, е точно посоката към това съдържание; това са външният и вътрешният план, с които тепърва ще се свързваме. И аз мисля, че водач точно в тази тенденция е музиката на Учителя.

- Води те в простичката форма, за да го преживееш, така ли?

- Това е форма, в която Учителя заявява качествено ново съдържание. Тъй като културата в момента е принудена да се обърне към съдържанието, защото формата е изтрита почти до безкрайност, в момента се вижда, че владетелите на най-малкото са най-силните, най-големите, най-можещите. Аз съм слушал на бис супер виртуози - излизат с нещо мъничко и публиката се побърква. Хората жадуват да бъдат потресени. Това, което прави Учителя, е изцяло да жалонира пътя към едно такава разбиране.

- Как се постига усещането да владееш оркестъра и публиката и да ги накараш заедно да преживеят тона?

- Първо трябва да си абсолютно подготвен, знаещ, абсолютно можещ, владеещ цялата

структура на произведението, и трябва да можеш по един ментален път да я транспортираш. Когато застана срещу оркестъра, наум си казвам така: „Вие можете всичко, аз мога всичко, дайте да го направим заедно“. Оркестърът трябва да диша. Един оркестър трябва да пее, големите оркестри пеят: Виенската филхармония, Берлинската филхармония - това са оркестрите, които пеят. Ако те за миг се усъмня в моята подготовка, няма какво да си въобразяваме - няма нищо да стане, те ще ме отхвърлят. Говоря за световната класа: те много добре знаят, че знаят повече от мен, защото това парче аз го дирижирам за първи път, а те го свирят за 460-и път. И те приемат и ще работят на сто процента, ако знаят: да, това момче има какво да каже.

Дирижирането е комуникация. Дирижирането е общуване. И най-голямото дирижиране, най-голямото музициране е, когато усещаш, че ти не работиш, ти не дирижираш, ти не управляваш, а вървим всички заедно в един път. Това в момента е една огромна власт... тогава се получава това нещо. Абсолютно непознати хора да ги накараш да те последват до милиметър, до нанометър, и ти да не налагаш волята си със сила, а да

я налагаш по някакъв друг начин. Ей това ми се случва! И това, мисля, че се случва на всеки диригент. И точно това, за което говорехме, за тая дързост, за тая спонтанност: да забравиш всички професори, всички школи - това става в момента, в който усещам, че съм ги овладял, че сме направили един кръг, една аура, в която абсолютно никой не може да ни попречи... В този момент мога да поискам абсолютно всичко, но това просто трябва да се усети - и тогава имаш усещането за една ултра власт. Това е много интересно усещане...

- Току-що завърши прослушването на таланти във фондацията ти. Кажеш ли ти за желанието ти за мрежата? За големия план ли ти трябва подготвена мрежа? Каква е целта на фондацията, която създаде?

- Всички съществени постижения в света от сега задължително ще бъдат колективни. Това е абсолютно осъзнато от всички сфери на науката и на изкуството. Абсолютно целият свят от Айнщайн насам се бори за създаване на обща теория на всичко. Но това обединение трябва да е на големи личности, които много могат и които имат какво да кажат. Целта на фондацията е да намерим хора, с кои-

то сме в абсолютен резонанс и които схващат изкуството си и работата си изцяло като една функция на това - да могат да бъдат полезни; и тяхното успяване да бъде повод за успяване на други хора, и тяхното разбиране да бъде повод за разбиране на другите хора, тяхната радост от живота да бъде повод за радостта на други хора. И понеже светът е пълен с хора,

които искат да дават, но не знаят на кого да дават и защо да дават, смятам да обединя техните усилия.

Има две условия за това: първо, да си супер можещ, и второ, да имаш какво да кажеш на света. Ей такива хора търся - и ги има, и никак не ми е трудно да ги намеря, защото вече съм ги виждал.

Галина Герасимова

Благодарим ти, ИНА!

Повече от 20 години от септември до март сестра Ина Дойнова обучава желаещите да се включат в свещения кръг на Паневритмията. Като истинска жрица стъпка по стъпка, с много отдаденост, любов и артистичност, ръката ѝ въведе стотици хора в Слънчевия танц. Тази година залата по джудо на стадион „Васил Левски“ едва побра новите ѝ ученици - 50, после 60... А след 22 март лесно можеш да ги откриеш - винаги някъде около Ина - със светнали очи, пълни с радост и благодарност.

Учител - това е призвание. Бяха я призовали тази година да обучи 60 души. „Миналата година ми дадоха 50, аз се уплаших, но това е било само подготовка за тази година. Испитаха ме, помагаша ми...“, сподели след време тя. С много любов и с дълготърпение ни въвеждаше в тайните на Паневритмията, в символиката и значението на всеки жест и дума. Търсеше по лицата ни усмивки - радост от споделеното велико благо, което сваля за нас на Земята. И ги намираше... Сравняваше Паневритмията с дара на Прометей.

Цяла зима, в събота от 3 до 5 часа, оставяхме грижите си на вратата и се наслаждавахме, мечтаехме с разказите на Ина, танцувахме и пеехме. С колко много любов бяха заредени тези два часа!

С харизматичното си излъчване Ина ни въвеждаше в един вълшебен свят на мечтатели за един различен нов свят, движен от Любов, Истина и Мъдрост. Зареждаше ни с вяра, даваше ни топлина от своето голямо сърце и светлина от дълго трупаните знания. Тя е проводник на безценно знание, към което от себе си даваше търпение, благодат, радост, вяра, красота.

Пиринка Захариева

В събота, 15 часа, наредени в кръг, хванати за ръце, концентрираме мисълта в слънчевия сплит, казваме формула - така започва поредният ни урок по Паневритмия с Ина Дойнова. Очакваме със затаен дъх да засвири китарата на Валентин, за да упражним това, което сме овладели от сакралния танц. Максимално старателно, меко и ритмично, с малки крачки обхващаме пространството в залата. Нашата ръководителка, винаги безупречно чиста и спретната,

ни въвежда с песен, слово и практическо изпълнение в свят, в който все още се усещах някак тромава. С времето се промени не само начина, по който се движа, играеки Паневритмия, но и чувстването и мисленето ми. В клас се учех да пея, да слушам, да се смирявам и движа плавно - природно!

Променям се волево и с любов, която започна да ме облива. Сближавам се с много хора и те ме учат да съм истинска. Паневритмията ме превъзпитава, а живота ѝ изпълнение при изгрев Слънце под музикалния съпровод на птичките и цигуларите, допирът на свежия горски въздух до кожата и ноздрите ми и задружното изиграване с братята и сестрите ми дава заряд за предстоящия светъл ден!

Обучението ми в по-дълбокия смисъл на Паневритмичния танц тепърва започва... Дълбока благодарност изпитвам към преподавателката ни по Паневритмия Ина Дойнова, която се отдаде изцяло на мисията си; към Вальо, който бдеше с музикален инструмент в ръка и следваше и най-плахите ни първи опити да играем красива Паневритмия; и не на последно място - благодарая на музикантите войни - Ани, Благин... които с Божията благословия са винаги на поста си! Играеки в парка, изживявам всичко, което пея!

Екатерина Генчина

Музика в отворен кръг

**Петър Ганев
на 60 години**

2011 година е юбилейна за изтъкнатия братски музикант Петър Ганев. За музиката Учителя казва: „На земята най-гениален израз на разумността е музиката, защото музиката е състена светлина, а светлината е израз на мисъл“. Още от древността ролята на музиката в езотеричните общества е изключителна. Тя, заедно с молитвата, осъществява връзката на душите с възвишените светове.

Едно от любимите имена в Братството на работници в това поприще е името на Петър Ганев. Той е роден в София на 05.02.1951 г. Любовта си към музиката наследява от своя баща. Брат Пеньо Ганев е един от първите ученици на Учителя и с вдъхновение пее и свири на цигулка Неговите песни. Учителят често го подканва в клас да изпее новозададената песен. По молба на Учителя брат Пеньо Му пее и народни песни, на които Учителя подменя текста с ново, оптимистично съдържание. Така Той работи за отварянето на затворения кръг, в който, според Неговите думи, се намира българската на-

родна музика. Тази работа в духовен аспект представя работа над целокупната душа на българския народ за прочистване и отваряне на пътя й към Бога. Вероятно именно поради участието си в този процес, брат Пеньо Ганев е ученикът, пред когото Учителя за първи път изсвирва на цигулка „Слънчеви лъчи“ от Паневритмията. Чрез това музикално произведение Той му показва нагледно в личен разговор какво означава „музика в отворен кръг“ /“Пътят нов е готов, от кръга тесен излезни“.../.

Брат Пеньо кръщава сина си на името на Учителя, като дълбоко в душата си желае той да стане музикант. По-късно се оказва, че малкият Петър има абсолютен музикален слух и от дете проявява музикални способности. Започва да учи цигулка на 5-годишна възраст. В Музикалното училище е ученик на Антония Капитанова, а в Консерваторията следва в класа на нейния съпруг - знаменития български цигулар проф. Георги Бадев. Бадев обича своя ученик Петър. С него малко си приличат по характер -

не обичат да говорят много, по-лесно се изразяват чрез музика. Често той му повтаря: „Талантът не е достатъчен за музиканта. Необходима е къртовска работа, за да се постигнат резултати“. Веднъж големият български диригент Добрин Петков казва на своя приятел Георги Бадев: „Дай ми някой от добрите си ученици, за да го направя концертмайстор на Пловдивска филхармония!“ - „Вземи Петър Ганев“, му отговаря Георги Бадев. Така неочаквано след завършване на висшето си образование той заминава за Пловдив. Там Добрин Петков назначава Петър в оркестъра, а съпругата му го завежда лично и го препоръчва за преподавател във ВМПИ. Съдбата обаче ги връща в София, преди Петър да заеме мястото на концертмайстор, въпреки че издържа конкурса.

В София Петър Ганев работи първоначално в оркестъра на БНР, а по-късно е дългогодишен водач на втори цигулки в Софийска филхармония. След изпита му за това място, в Художествения съвет на Филхармонията коментират: „За първи път от дълго време насам мястото на водач се дава по достойнство, досега е било все с връзки“ Освен работата си в оркестъра на Филхармонията Петър Ганев концертира активно и като камерен изпълнител с изтъкнати инструменталисти - свои колеги. С този оркестър той няколко пъти е на двумесечни турнета в САЩ. Минавайки през Лондон на път за Америка, Петър Ганев изпълнява там музика на Учителя пред англичани, посетили братството в България. Веднъж в Чикаго, в една черква, той се запознава с професорка по цигулка, на която изсвирва няколко песни от Учителя. Тя е възхитена и моли Петър на другия ден да посетят неин болен приятел в болницата, за да чуе тази музика. Прия-

телят бил обслужван в луксозен апартамент, тъй като се оказал шерифът на Чикаго. Той е толкова доволен от концерта, че по-късно изпраща на Петър по пощата специален подарък със своя символ. Разбирайки за тази случка, 90-годишният баща на Петър му пише в Америка: „Радвам се, че разнасяш по света музиката на Учителя!“ И бърза към дома на брат Борис Николов, за да му съобщи радостната вест. Скоро тази дейност се превръща в призвание в живота на Петър Ганев. От 1990 г. той постъпва като цигулар в Камерен ансамбъл „Софийски солисти“. С този оркестър обикаля целия свят - Европа, Америка, Русия, Япония, Корея и др. Солира на „Софийски солисти“ като цигулар и с блокфлейта. Ежегодно концертира в страната и в чужбина като солист и камерен изпълнител. Негово хоби е изпълнение-

Филип Стоицев, Гавраил Величков, Мария Златева, по-младите, но същевременно по-възрастни от него Георги и Йоанна Стратеви, Ина Дойнова, Станка Желева, Благовест Жеков и др.

Чрез музиката на Учителя в световната музикална култура се ражда един нов жанр - езотерична музика. Тя е наследник на древните мантири и свещени напеви от езотеричните школи и общества на всички времена и епохи. Но в нея има и нещо съвършено ново, дължащо се на приноса на Учителя. В този нов жанр Петър Ганев се проявява освен като изтъкнат изпълнител и носител на автентичните музикални традиции на общество „Бяло Братство“ /цигулар, пианист, дългогодишен диригент на братския хор „Богомили“/, преди всичко като вдъхновен композитор, притежаващ високото майсторство да обработ-

невритмията? Всъщност Учителя сам е желал музиката Му да бъде разработвана и представяна на големи сцени. Той е предричал, че за бъдеще талантлив музикант ще създадат от нея мащабни музикални произведения. Защото нейният енергиен и творчески потенциал е огромен и тепърва ще бъде оценен в света. За да бъде сполучлив, един „аранжимент“ на музиката на Учителя трябва да допълва, изяснява и развива творческия замисъл на автора, без да му пречи. Той трябва да изтъква същността на Учителевата музика, като държи в сянката композиторските способности на съавтора. Или, казано с други думи, „аранжиментът“, също като оригинала, трябва да бъде „музика в отворен кръг“.

Обработвайки музиката на Учителя, Петър Ганев създава висококачествена духовна му-

то на барокова музика на различни музикални инструменти.

Голямото призвание в живота на Петър Ганев обаче е музиката на Учителя. Още от дете той е потопен в звуковата среда на Изгрева, където се ражда и израства. Домът му се намира непосредствено до поляната за Паневритмия. Сутрин той се събужда от нейните звуци и свири на цигулка в центъра й от невръстно дете. Музиката на Учителя се превръща за него в природна даденост - като слънцето и въздуха. Слуша я непрекъснато вкъщи от своя баща, слуша я навън, на поляната за Паневритмия, в салона и по домовете на приятели. Петър контактува с всички видни музиканти на Братството, които живеят и работят на Изгрева по това време, от които се учи и попива интерпретация на Учителевата музика - братята Симеон и Йордан Симеонови, Мария Тодорова, Лиляна Табакова, Весела Несторова, братята Петър и Марин Камбурови,

ва и подготвя за сценична реализация богатата съкровищница на едногласната окултна музика на Учителя.

Музиката на Учителя е свалена от най-високите сфери на Битието. Изцяло позитивна, тя е построена по законите на Божествения свят. Емблематично, тази музика може да бъде наречена „музика в отворен кръг“. Тя се нуждае от прост по изразни средства, но изключително точен и взискателен към композитора „аранжимент“ /така братските музиканти от скромност и преклонение пред своя Учител наричат своите опити в съавторство на Учителевата музика/. Някои посетители на Учителя се боят от редактиране на Словото на Учителя. Какво да кажем тогава за съавторството в музиката, осъществено в т.нар. „аранжименти“? Защо Учителя е позволявал върху Негови текстове да се слагат мелодии и обратнo - върху мелодиите Му да се слагат текстове, какъвто е случаят с Па-

музика в различни музикални жанрове, която въздейства на всички нива на човешкото естество - произведения за хор и оркестър, разнообразни камерни ансамбли, цигулков дуети, песни за глас и пиано и др. Той осъществява с тази музика стотици концерти в България и чужбина на високо професионално ниво. Някои от тях са с най-авторитетните български музикални състави /Национален филхармоничен хор „Светослав Обретенов“, Камерен ансамбъл „Софийски солисти“ и др./, които Петър Ганев дирижира на престижни музикални сцени - зала „България“, филхармонични и оперни сцени в провинцията. С музиката на Учителя в зала „България“ той реализира над 10 авторски концерта. Огромна е заслугата му за популяризирането на музиката и делото на Учителя сред българската културна общественост и специално сред професионалните музикантски среди.

продължава на стр. 6

Музика в отворен кръг

**Петър Ганев
на 60 години**

от стр. 5

След въодушевяващия финал с песента „Братство, единство“, изпълнена от Националния филхармоничен хор, оркестър и публика на концерта по случай 140 години от рождението на Учителя през 2004 г., във фойетата на зала „България“ музиканти от Филхармонията изказват удивление: „Кой е този Дънов? Неговата музика ни смайва!“. Когато Петър връчва покани с програма за този концерт на колегите си от „Софийски солисти“, те възкликват: „Как, Дънов е свирил на цигулка?!“ - „Да - отговаря Петър, - и при това е притежавал Страдивариус!...“ Първоначално колегите му отказват да изпълняват тази музика, но по-късно са пленени от нейната удивителна простота и въздействена сила, от изключителната ѝ красота. В паузата на първата репетиция на „Новото Битие“ в зала „България“ през 2008 г., около диригента Петър Ганев се скупчват развълнувани музиканти от хора и оркестъра: „Ние не сме предполагали, че в България има такъв голям композитор като този Дънов! Та той е от ранга на най-големите имена в музиката!“ За този концерт в най-реномираното българско музикално списание „Музикални хоризонти“ излиза рецензия със заглавие: „Вълнуваща среща с музиката на Петър Дънов“ /автор: Нана Кръстева/ С рецензия в същото списание се отбелязва и концертът по случай 140-годишнината на Учителя /„Сила жива, изворна“ - автор: Светла Кръстева/. В интервю по БНР прочутият български цигулар проф. Йосиф Радионов казва ласкави думи за музиканта Петър Ганев и неговото творчество върху музиката на Учителя. В личен разговор той споделя: „Аранжиментите на Петър Ганев за струнен квартет са на световно ниво! Няколко пъти съм участвал в негови концерти в зала „България“, за което той ми предлага заплащане. Всъщност аз би трябвало да плащам за удоволствието си да свиря тази изключителна музика, от която винаги се чувствам пречистен и обновен!“ Изтъкнат български певец възкликва по повод поканата на Петър Ганев да участва за пореден път в концерт с музика на Учителя: „Как ще ми плащаш от джоба си! Аз много уважавам Дънов - този велик българин!“ След като чува музика на Учителя, изпълнена от дуо „Езотерик“ /Йоанна Стратева, Петър Ганев/, цигуларят Недялко Тодоров, проф. в НМА и дългогодишен ректор на ВМПИ, Пловдив, се възхищава: „Цигулковите дуети на Петър Ганев върху музика на Дънов са прекрасни! Само за тях той заслужава

да бъде член на Съюза на композиторите! А има и друго творчество...“ Изтъкнати български солисти - професионални музиканти, с които Петър Ганев осъществява изпълнения на музиката на Учителя са: Цигулково дуо Ангел Станков - Йосиф Радионов /професори в НМА/, виолончелистът Стефан Попов /проф. в Барбикън Център - Лондон/, Магдалена и Стефан Далчеви, проф. Огнян Станчев, доц. Стефан Жилков, Стефания Янкова, концертмайсторите-водачи на групи в Камерен ансамбъл „Софийски солисти“, както и целия ансамбъл „Софийски солисти“; хоровите диригенти и техните хорове Таня Никлева /преподавател в НМА/, Люба Пешева /НФХ/, проф. Теодора Павлович; певците Пламен Бейков, Елица Нешевска, Снежина Куманова и др. Разбира се, приоритетна роля за разпространението на музиката на Учителя на професионална сцена имат изтъкнатите братски солисти, с които Петър Ганев работи. Ще споменем още две мнения на изтъкнати български професионалисти. През 2008 г. в България пребивава като солист пианистът проф. Венцислав Янков, български братски музикант от времето на Учителя, преподавател в Парижката консерватория. Той посещава концерта „Новото Битие“, след което казва на Петър Ганев: „Дълбоко съм впечатлен от „Новото Битие“, което прозвуча в такава мащабна реализация! Никога не съм очаквал, че музиката на Учителя може да прозвучи по този начин! Възхитен съм от Вашите аранжименти! Те са само едно допълнение към музиката на Учителя, която е оставена да звучи със своята истинска сила!“ Георги Арнаудов, син на изтъкнатия братски музикант Асен Арнаудов, е уважаван в България композитор, живял дълго време в САЩ. Той също присъства на „Новото Битие“ и споделя с Петър Ганев: „Какъв шанс да при-

съствам на Вашия концерт! Колко се радвам, че в Братството има такива композитори като вас!“ По щастливо стечение на обстоятелствата, на този концерт присъстват пребиваващи в България по друг повод духовни лидери и деятели от различни страни: Питър Докинс и съпругата му /Англия/, Елинор Детигер /Коста Рика/, основателка на духовен университет в САЩ, Оливие Розински /Канада/. След концерта, те със сълзи на очи споделят възторга си от музиката на Учителя и приноса на Петър Ганев за нейното представяне.

Най-голям дял от работата на Петър Ганев с музиката на Учителя обаче има комплексната му работа на музикант в Братството. Братството е люлката и майката-кърмилница на Петър Ганев. То му дава любовта си и Петър му подарява цялото си сърце. Братската публика притежава едно изключително качество - тя е съпричастник в творческия процес на изпълнителството чрез колективните вибрации на душите, чрез общото преклонение пред любовта на Учителя, излята обилно върху нас с Неговата Музика и Слово. Концертите на Петър Ганев в Братството се превръщат в празници за душите. По-

ради благия си нрав, на братската сцена Петър Ганев лесно преживя личната си солистична изява, за да бъде полезен там, където друг не може да го замести - надарен композитор, импровизиращ музика в момента, смиряващ себе си до акомпаниатор, за да бъде полезен на другите и да служи на великия олтар - музиката на Учителя. За някои от певците в Братството дългогодишната работа с Петър Ганев се превръща в школа по интерпретация на музиката на Учителя /Симеон Симеонов, Надя Колева, Мария Иванова и др./.

Концертната дейност на Петър Ганев в Братството би била невъзможна без плодотворното му сътрудничество с всички изтъкнати братски музиканти, с които той изпълнява своите аранжименти на музиката на Учителя в разнообразни изпълнителски формации: оркестър, хор, камерни състави, дуети и др. Това са инструменталистите Йоанна и Георги Стратеви, Благовест и Лидия Жекови, Георги Стойчев, Здравка Барьмова, Радостина и Надежда Няголови, Анна Каралашева, Катя Вълева и много други; певците Надя Колева, Симеон Симеонов, Ина Дойнова, Мария Иванова, Пламена Христова, Огнян Николов, Пламе-

на Гиргинова и др.; хоровите диригенти Искра Рачева, Благовеста Кирилонова, оркестровия диригент Йордан Камджалов. Музичира и със съпругата си Божанка. С всички тях Петър Ганев контактува с радост, защото имат една обща цел - себеотдаване в служба на Господа. На тях, както и на много други братски музиканти, неизброени в този списък, той изказва своята дълбока братска любов и признателност за споделените мигове на щастие с музиката на Учителя. Музикантите в Братството са призвани да покажат първи модела за обединяване на душите в името на Божествената любов. Защото, както казва Учителят, „музиката е единственото изкуство, което обединява, тонира и гради във всяко отношение“.

Петър Ганев проявява грижа и към по-младите музиканти в Братството. Той стимулира техните концертни изяви и подпомага репертоара им, снабдявайки ги с ноти на аранжиментите си. Негови аранжименти паят и свирят братски хорове и оркестри в страната и чужбина - сборният хор на Сливен, Бургас и Айтос, хор „Евера“, който има с тях две представления в зала „България“, хорове и оркестри на братствата във Франция, Швейцария, Канада, Русия, Англия и др. Петър Ганев стимулира професионалното изпълнение на музиката на Учителя на престижни сцени от братски инструменталисти - два негови концерта в зала „България“ са преимуществено с инструменталисти от братските среди. В сборни оркестри от Братството той дирижира музика от Учителя на концерти в София и Пловдив.

Едва ли е нужно да споменавам, че в Братството Петър Ганев е винаги там, където музиката заема важната си функция - на наряди и молитвени събрания, на Паневритмия, на братски празници, по събори, на Рила, на различни братски форуми

и срещи, където изпълнява ръководна роля. При последното издаване на песните на Учителя през 2006 г. той работи в редакторски екип с водещи братски музиканти, познавачи на интерпретацията на музиката на Учителя, като става отговорен редактор на изданието.

Петър Ганев записва многократно музиката на Учителя в многобройни CD. Концертира активно с музиката на Учителя в чужбина - Норвегия, Англия, Германия, Русия, Япония, Полша /център „Виенявски“/, Латвия. През 1994 г. по покана на Дейвид Лоримър, участва със съпругата си в първата в чужбина конференция за делото на Учителя в Лондон, където изпълнява музика на Учителя. На концерта им в Уинчестър присъства духовният глава на Англия сър Джорж Тревиллийн, а на концерта в катедралата „Сейнт Джеймс“ в Лондон - знаменитият цигулков педагог проф. Ифра Нийман. Със съдействието на Барнаби Браун Петър Ганев осъществява концерт с музика на Учителя и в Кембридж. Няколко години по-късно при друг концерт в Лондон президентът на „Ложа на белия орел“ Колум Хейуорд, която има храм в центъра на Лондон, казва на Петър Ганев, слушайки импровизациите му на пиано върху музиката на Учителя: „Твоята музика промени живота ми!“. По време на едно от турнетата си в Япония със „Софийски солисти“, Петър Ганев посещава духовния център на японското движение ООМОТО, където дава концерт пред преподавателите по изкуства и бива поканен от президента на двучасова среща. За Петър Ганев ръководителят на музикалния живот във Френското братство Робер Суберон, казва: „Аранжиментите на Петър Ганев на музиката на Бейнса Дуно са възхитителни, а неговият концерт в зала „България“ „НОВОТО БИТИЕ“ е концертът на века!“

На 11.02.2011 г. Петър Ганев осъществява в София свой юбилеен концерт „Камерна музика с приятели“. На него с изключително майсторство и вдъхновение са представени шедьоври на музикалната класика, съвместно с великолепните инструменталисти Магдалена Далчева /виолончело/ и Стефания Янкова /виола/, както и любимата музика на Учителя, изпълнена от най-добрите братски сопрани Надя Колева и Пламена Гиргинова в съпровод на юбиляра.

Да пожелаем на Петър Ганев да продължава да работи с музиката на Учителя и да помним, че с Учителите Музика и Слово ние сме най-богатите хора в света!

Божанка Ганева

В града на музиката

Концертите...

Столицата на Австрия, Виена, е град, в който красотата, изваяна от човешките ръце, присъства навсякъде и затова този град е обявен от ЮНЕСКО за паметник на културата. Особено забележително тук е и отношението на виенчани към музиката. Почитта, възхищението и преклонението към това изкуство изпълва атмосферата на този град.

На 25-и март, в музикалната атмосфера на тази красивата австрийска столица, прозвуча музиката на Учителя. Това се случи по инициатива на братската група във Виена, като основен организатор на събитието бе брат Петър Демерджиев. Концертът се проведе в залата на Българския културен център „Витгенщайн“. Изпълнени бяха музикални творби от Учителя в аранжимент на Филип Стоицев, Георги Стратев, Божидар Симов, Иван Тачев. Съставът бе: Йоана Стратева - цигулка, Стефания Янкова - виолончело, Цвета Димитрова - пиано, Добринка Ставрева - сопран, Иван Тачев - бас. През цялото време многонационалната публика, изпълнила залата, беше притихнала във вълшебството, случващо се в момента. Тя сякаш попиваше тази музика, която говори направо на душата, пречиства сърцето,

възбужда и укрепява духа. А мислите от Учителя, прочетени в паузите, обогатяваха възприятията с дълбочината на размисъла.

Аплодисменти, думи на благодарност, грейнали лица, много обич и топлота излъчи публиката към музикантите, направили с майсторското си изпълнение възможен този празник. В разговорите след това някои от българите, които живеят във Виена, споделиха, че за тях този концерт е бил като живителна глътка за душите им в тяхното забързано и напрегнато ежедневие.

На следващия ден, събота, виенската братска група се събра във вила „Магдалена“, намираща се в една красива местност на града. Там, обединени от Паневритмич-

ния танц, от песните, музиката и духовния обмен, почувствахме живо колко хубав е животът, когато сме заедно - братя и сестри - едно с Духа на Учителя, преживяв в танца, музиката и Словото.

По време на престоия ни във Виена имаме възможността да присъстваме и на две забележителни прояви на музикалния живот в града - представлението на „Аида“ от Виенската опера и осветяването на новия орган в Мюзик ферайн, домът на Виенската филхармония, т.нар. „Златна зала“, на което присъстваха президентът и министър-председателят на Австрия. Вълнуващо беше да се види как хилядите виенчани в залата стават безшумно, като един, за общите

молитви. Неподправена, искрена беше и радостта им от възможностите, които дава новият музикален инструмент, живо се усещаше обичта им и благоговението им към музиката. А думите, с които се пошегува кардиналът на Виена, че молитвите тук, въпреки че не са в църква, звучат добре и на място, бяха съвсем точни. Наистина музиката във Виена е издигната в религия и това ясно се усещаше.

Когато на път за България обгърнахме този красив град от птичи поглед, някак естествено се почувствахме сродни с всички, за които музиката, истинската, която издига духа човешки до Бога, е едно от най-великите блага на Земята.

Соня Митева

Преди години имаше една чудесна инициатива на братските музиканти - да изнасят всеки месец музикални и поетични рецитали в чест на всеки зодиакален знак. Бяха много приятни вечери, имаше много ентузиазъм и в изпълнителите, и в редовната ни публика. Тогава ползвахме залата на община Триадица, където работеше г-жа Ани Стаменова - наша симпатизантка и голяма почитателка на цигулката. (Мир и светлина на душата ѝ, тя вече се пресели в света на вечната хармония!) След време тази инициатива, за съжаление, прекъсна поради проблеми със залата.

Сега, когато от миналата есен си имаме нов Братски дом, ние решихме да възстановим тази традиция и от октомври насам всеки месец се радваме на разнообразни братски концерти.

Днес, 16 април, беше поредният (седми) концерт, в чест на Овена. И понеже „Овните“ са децата на зодиака, съответно концертът беше „Младежки музикално-поети-

Методи Панделиев с представянето на няколко свои стихотворения. Колко е чудесно да виждаш как тези млади таланти хора вървят по пътя към Светлината и Красотата!

Явно, че напоследък, с настъпването на Космическата Пролет, творческите дарби на нашите приятели много са избуяли, и затова решихме да направим един концерт с песни от братя и сестри под надслов „Нова братска песен“. Той ще бъде първи от поредица подобни концерти, защото се оказа, че много, много нови песни чакат да бъдат изпети. Концертът ще се състои на 26 април, вторник, от 18 ч. и 30 мин. в залата на улица „Чехов“ 16А. (В Пловдив същият концерт ще бъде на 25 април, понеделник, от 11 ч. и 30 мин. в салона на Музикалното училище). В него ще чуем песни от Марин Камбуров, Величка Няголова, Димитра Грамбелова, Здравка Баръмова, Анна Каралашева, Валентин Попов и Пето Цанов. Ще видим и някои нови лица на братския подиум. Хор „Евера“ също ще ни

чен рецитал“. С него младежите поздравиха Божидар Симов по случай неговия 30-и рожден ден. Имаше и музика от Учителя, и класика, изпълнена на различни инструменти: флейта, блокфлейта, пиано и китара. Имаше изяви и на нови млади музиканти, които не сме слушали досега, като Евелина Савитска (пиано) и Мария Петкова (флейта). Много приятно ни изненада

поздрави с няколко песни.

Има една такава мисъл от Учителя: „Песните не трябва да бъдат еднообразни, не трябва една и съща песен да се свири постоянно. Не, разнообразни песни трябва да се пеят, от всичките родове“.

Надяваме се да зарадваме нашата любима братска публика този път с нещо по-разнообразно!

Йоана Стратева

Memento Zenita

На 13 март в залата на Съюза на архитектите се състоя първият авторски концерт на Анна Каралашева. Досега сме познавали нашата колежка Ани като виолончелистка и пианистка, слушали сме нейните интересни аранжирани на музиката на Учителя, възхищавали сме се на уменията ѝ да акомпанира на „прима виста“. Сега видяхме още една страна от нейната творческа личност, защото тази вечер тя се представи като композитор - творец на собствена авторска музика. Една оригинална, самобитна музика, в която Ани е изразила своята тънка душевност. В нея имаше и дълбочина на чувството, и финес на израза, интонации от старинни култури и импресионистични хармонии, поетични пориви към невъзможното и носталгия по недостижимото... И всичко това, поднесено с много професио-

нализъм и любов от нейните колеги: Благовеста Ангелова, Кристина Александрова, Йоана Стратева, Марин Гонев, с участието и на самата авторка, която както обикновено свиреше ту на пианото, ту на

виолончелото. Произведенията бяха представени в различни малки камерни формации: трио, дуо, соло пиано. Бяха изпълнени и три чудесни песни, две от които по текст от сестра Евгения Иванова.

Музика от Анна Каралашева може да чуете на CD „Memento Zenita“, изпълнена от самата нея на синтезатор.

Да пожелаем на Ани на добър час в творческия ѝ Път!

Йоана Стратева

Паневритмия в Студентски град

На 10 април (неделя) зад South Mall в Студентски град бяхме свидетели на хепънинг, организиран съвместно със Столична община, Район Студентски и др. На една страна - стрелба с лъкове, на друга - хора на скачащи кокили, на трета - прабългарски филм. Сред всичко това на една хубава поляна започнаха да се събират хора: някои с инструменти - цигулки, китара, виолончело, блокфлейта, други - с весели усмивки, очакващи да се случи нещо приказно.

И наистина, дойде време, в което музикантите засвириха, а кръгът, образуван около тях, се завъртя под звуците на благозвучната музика. Започна Паневритмията. Под лъчите на Слънцето, но при доста силен вятър, 28-те упражнения се изнизаха като за миг за играещите и може би не толкова бързо за музикантите. Сред ведрата и приповдигната атмосфера наоколо Паневритмията изглеждаше като една светла

движеща се музикална точка, около която се спираха посетители, някои - поглеждащи с изумление, други - с усмивка и добри пожелания.

Млада и усмихната журналистка с екипа си, събираща материал за храненето със слънчева прана, която снимаше за една холандска телевизия, взе няколко интервюта от присъстващите и благодарна и доволна от видяното, пожела на всички хубав и вдъхновен ден.

Символично погледнато, Паневритмията в Студентски град е част от онзи импулс, който на пръв поглед е незначителен, но след това носи зрял плод. Именно студентското градче, градчето на младите и щастливите от живота хора, е онова място, където енергията на Паневритмията пусна своя ход, своите лъчи. И в градчето на младите се задвижи онази творческа енергия, която гради и пресъздава, хармонизира и обновява.

Мирослав Бачев

Райска градина

Повечето вярващи хора често се опитват в мечтите си да си представят Рая. Още в детските си години искрено сме копнеели да видим това невероятно красиво място. В нашите наивни фантазии то битуваше като кътче на пленителна хубост и изобилие. По-късно, с годините, не преставахме да мислим за него, осмисляйки го все повече и повече в духовен план. Визуализирахме го като място на проявената Любов, хармония и чистота на човешките души. То все по-силно ни привличаше, копнежът ни по него растеше и ни караше все по-често да се питаме дали чрез делата си чертаем пътя към бленуваното място.

Сигурно вярата ми не е била достатъчно силна, защото си мислех, че човек се озовава в Рая чак когато премине в небитието. Оказа се, че не съм била права... Преди години, чейки беседите на Учителя, реших да посетя едно кътче, за чието съществуване дотогава не подозирах, макар дълго време да живеях в столицата. То е известно под името мястото на Учителя.

Когато за пръв път влязох в него и почувствах духа му, разбрах, че нашият любим Учител ни е оставил тук, на Земята, едно кътче от Рая. Това е една невероятна красива градина с разноцветни уханни цветя.

В различните сезони тук можеш да усетиш аромата на розите и зюмбюлите, да се порадваш на срамежливите теменужки и иглики, да се полюбуваш на стройните минзухари, да погалиш с поглед нежните магнолии и тигризии, да опиташ плодовете на натежалите дървета. Райска красота и изобилие те следват отвсякъде ...

Тук често срещам и неуморните работници, които се грижат напълно безкористно за невероятното красивата градина. Тихо и неназрачно, с много любов и всеотдайност

работят нашите обичани „градинари“: Елена Андреева, Цанка Петрова и Валери Йотов. Често, за да поддържат градината в този наистина перфектен вид, те напълно забравят за себе си и се лишават от някои желани нещата, но са ми споделяли, че тези лишения са нищо в сравнение с удовлетворението, което изпитват от безкористната си работа в името на другите.

Виждам съм рано сутрин след Паневритмия, докато ние спокойно отмаряме, сестра Цанка да отива към градината, за да се по-

топи в атмосферата на своята неуморна всеотдайност, а после с щастлива усмивка да ни вика да се порадваме на някое току-що цъфнало цвете, което самата тя е сдила и обгрижвала с майчинска нежност. Когато неотдавна я попитах как успяват да се справят така добре със задълженията си в градината, тя без да се замисля много ми отговори: „Ние с любов и надежда садим, с търпение очакваме ... и се радваме, когато се появяват децата на ангелите“.

Понякога вечер, уморена от трудния работен ден,

рение ...

На всички ни е известна и голямата любов и привързаност на брат Валери към мястото на Учителя. Веднъж той ми сподели, че му се е наложило да се откаже от летния рилски лагер, защото не е имало кой да се грижи за градината. Попитах го дали не съжалява, защото лагерът е събитието, което всеки един от последователите на Учителя очаква с най-голямо нетърпение и за което копнее през цялата година. Той ме погледна малко изненадано, усмихна се и обясни, че през

тези дни настроението му е било приповдигнато, усещал е същата радост и енергия, както горе на Рила... Мисля, че това е една опитност, с която Учителя за сетен път ни показва, че Любовта е неделима и неомръзната и когато я проявим към другите, тя неизбежно се връща към нас.

Като истинско райско кътче мястото на Учителя е място на проявената Любов. Тук идват хора, които имат някакъв проблем, някаква болка или страдание, но след кратък престой, по време на който се отдават на размисъл, си тръгват обнадеждени и усмихнати. Като че ли цялата атмосфера тук им помагала да се успокоят: цветята нежно ухалят, гълъбите весело гукат, любезни братя и сестри им се усмихват, натежали от плод дървета ги викат да хапнат от вкусните им плодове, белият пентаграм им дава ключа за разрешаването на всеки житейски проблем чрез написаната върху него формула: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа“. А когато минават покрай чешмата и прочитат нейния надпис: „Бог е Любов“, те осъзнават, че тази Любов е в самите тях, че те са неразделна част от Божественото цяло, от Цялото на Божествената Любов, в която няма болка и страдание...

Евгения Иванова

Европейските учени готови за почетоха Учителя Петър Дънов

ПО ПОВОД 1700-ГОДИШНИНА НА ЕП. ВУЛФИЛА (311-383) ТЕ ПРОВЕДОХА В СОФИЯ КОНФЕРЕНЦИЯ „ГОТСКОТО КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО НА ЕВРОПА“

Епископ Вулфила, наричан приживе „апостол на готите“ и считан от Рудолф Шайнер за „първи християнски Посветен на Европа“ за пръв път е бил обект на научно изследване от българин в дипломната работа на П. Дънов, защитена в Бостън през 1893 г. Това е знаменателно, като се има предвид, че Вулфила е превел Библията на готски език /за което създава и готската азбука/ именно по днешните български земи, близо до античния град Никополис ад Иструм /днес село Никюп до Велико Търново/. „Апостолът на готите“ още приживе е считан със своето миролюбие, толерантност, ерудитаност, със силата на своето мисионерско слово, звучало на готски и на гръцки и латински, за една от най-светлите личности на своето време. В Мизия начело на своите готи християни той създава и реално действащ модел на християнска община. Нещо, което успешно 16 века по-късно ще осъществи и Петър Дънов. Единството между теория и прак-

тика в името на високите християнски идеали обединява делото на двамата духовни колоси, свързано от моста на времето в същото географско пространство, в което и двамата живеят и творят.

Конференцията в София беше посветена на 1700-годишнината на еп. Вулфила, който днес е считан за един от предтечите на съвременна обединена Европа. Знаейки го, че и българинът - пионер в изследването на неговото дело, Петър Дънов, днес също е почитан далеч зад пределите на своята родина. Така по съвсем естествен начин се роди инициативата след приключването на конференцията ев-

ропейските топ-специалисти по готология да посетят и да се поклонят на мястото на предтечата на българската готология П. Дънов. Още повече, че заедно с уводна статия на г-н Андрей Грива дип-

при участието на 33 учени от 7 страни/, представен на конференцията. Така на мястото на Учителя П. Дънов последователно се стекоха: водещият шведски археолог и специалист по готите

г./, испанските топ-специалисти по готология - историкът проф. Пабло Диас от най-стария университет в Испания - в гр. Саламанка /основан през 1215 г./ и езиковедът проф. Изабел Веласкес от Университета Компултензе в Мадрид, както и австрийският учен д-р Роланд Шайнахер /със съпругата си/, който е приемникът на големия готолог проф. Хервиг Волфрам /посетил гроба на П. Дънов при визитата му в България през 2008 г./ Към научната делегация се включи и посланикът на Кралство Швеция в България Н. Пр. Хелена Пилзас-Ахлин, която бе един от съорганизаторите на конференцията. От българска стра-

на чуждестранните учени и дипломати бяха придружени от проф. д-р Емилия Стайчева, директор на Австрийската библиотека на СУ „Св. Климент Охридски“, както и от Росен Милев и Светлана Лазарова от сдружение „Балканмедиа“, основният организатор на готоложкия научен форум в София.

Гостите бяха приветствани от г-н Андрей Грива, който ги запозна в кратко, но впечатляващо със своето проникновение и синтетичен израз слово, с живота и делото на Учителя Петър Дънов.

Благото усещане за допир с едно голямо духовно човешко дело обедини всички присъстващи в този слънчев и красив с току-що разцъфналите дървета на мястото пролетен ден. То се превърна в неповторимо, запомнящо се мигновение на обща съпричастност към духовното наследство на България, Европа и света.

Д-р Росен Милев, Председател на Сдружение „Балканмедиа“ и Дом „Вулфила“

ломната работа на големия български духовен водач беше включена в третия том на научната поредица „ГотитеIII“ /издаден от „Балканмедиа“

проф. Андерш Калиф, представител и на най-стария университет на Скандинавския полуостров - в гр. Упсала, Швеция /основан през 1477

Земетресението в Япония - астронализ

Астрологичната карта на земетресението в Япония е построена въз основа на известните данни за събитието, станало на 11 март 2011 г., в 14,46 ч., като за географски координати са взети тези на град Фукушима.

Това, което се набива веднага на очи от картата, е поразително:

Има 3 планети в 8. дом, в Риби, заедно с Черната луна там.

Слънцето е в съвпад с Марс в 8. дом, в знака на Рибите.

В 8. дом се намират и Уран, съвпад с Черната луна и по-широк съвпад със Слънцето.

8. дом в астрологията се асоциира със смъртта и трансформацията, с новораждането, както и с гранични, кризисни, повратни моменти в живота.

8. дом е Плутоновият дом и обозначава наложителната промяна на ценностната система на човека. Единствено чрез признаване и приемане на „демона“ в нас е възможна неговата трансформация. Така че всичко, случващо се в пределите на 8. дом, ни подтиква да извадим на светло тъмната страна в природата ни, преди да бъдем прочистени, възстановени и преродени.

А съвпадът на Уран с Черната луна /Лилит/ недвусмислено сочи изключително сериозни проблеми с ядрената енергия в района.

Слънцето в съвпад с Марс показва наличието на нагнетена много мощна енергетика, в случая в земните недра, която трябва да намери излаз по някакъв начин, да се освободи.

Струпването на толкова планети в 8. дом и във водния знак на Рибите ясно подсказва, че от една страна ще има мощни трусове, в резултат на насъбралата се енергия /Слънце съвпад с Марс/, от друга страна опасността ще дойде най-вече по пътя на водата /Риби/. Както се и случи - земетресенията предизвикаха мощни вълни в Тихия океан, цунами, които всъщност опустошиха крайбрежните селища и причиниха хиляди жертви.

А съвпадът и паралелът на Уран, като сигнификатор на неочаквани, непредсказуеми, драматични събития, с Черната луна, Лилит /съдбовното Зло, образувано вследствие на тежка кармична обремененост/ в кризисния 8 дом вече дава основание с пълна сила да се предполагагат и допълнителните последствия от катастрофата - изненадващи и сериозни проблеми с атомните електроцентрали по крайбрежието.

Луната в знака на Близнаците се намира в 10. дом, секстил Уран и квадрат Нептун.

Луната в монданната астрология олицетворява широките народни маси, а 10. дом е изправянето пред взора на обществото, изявата на показ на това, с което бихме искали да ни приемат, оценят и уважат. Така че ясно се вижда, че това зловещо събитие ще изправи японския народ пред очите на световната обществена, ще го постави в центъра на събитията и ще застави света да се замисли, да говори и дискутира случващото се /Близнаци/, както и ще провокира хората от раз-

друг и т.н. - с две думи - чисто външната страна на науката.

Всяка планета и звезда са определени фази от развитието на живота, чрез които се проявява космичният жизнен ритъм както в Галактиката, така и в частност на нашата планета Земя, а съответно и във всеки отделен човек и организъм.

Защото животът е проява на Разумното начало в Космоса и всичките му проявления носят в себе си тази Висша Разумност и Целесъобразност.

Така че всяко небесно тяло представлява един жив организъм със свои вибрации, влияещ на ця-

лостта на хората.

Интересен е фактът, в картата на земетресението в Япония, че двете планети на любовта, но от различни измерения - Венера и Нептун, са в 7. дом, домът на другите, на съзаването им и на сътрудничеството с тях.

Венера - като проявление на нашата, човешката любов, изявена на физически план, с всичките ѝ страсти и несъвършенства, и Нептун - планетата, олицетворяваща Висшата Божествена Любов, изявена като тотално сливане с Божественото, с всички хора на Земята, и проявено като съпричастност, състрадание, милосърдие и алтруизъм.

можем само да се поучим от тях.

Анализирайки по-нататък хороскопа на земетресението, не можем да пренебрегнем и позицията на Сатурн. В случая той е ретрограден, в 3. дом и в знака на Везните, опозиция с Юпитер в 9. дом и съвпад с Локус Фортуна.

Тази позиция много ясно показва, че съответните структури и органи в държавното управление, явно съвсем съзнателно задържат и укриват части от наличната информация /3. дом/, с цел да не се всява допълнителна паника, докато не се проучат в дълбочина и конкретика детайлите и причинените

да излезе извън границите на Япония и в епохата на интернет комуникациите да достигне до всяко кътче от планетата Земя, носейки своите послания.

И накрая да проследим моментните съвапи на планетите с неподвижните звезди.

Вижда се съвпадът на Луната със звездата Алциона. Мисията на тази звезда е да спре безразборните мисли на хората, да ги накара да се замислят отговорно и положително за другия до себе си, за ближния. Мислите, когато са силни, са една могъща сила. А вибрациите на Алциона им помагат да станат реалност.

Дори когато и на шега помислим зло за другия, то може да се сбъдне и да станем причина за нечие нещастие, без да си даваме ясна сметка.

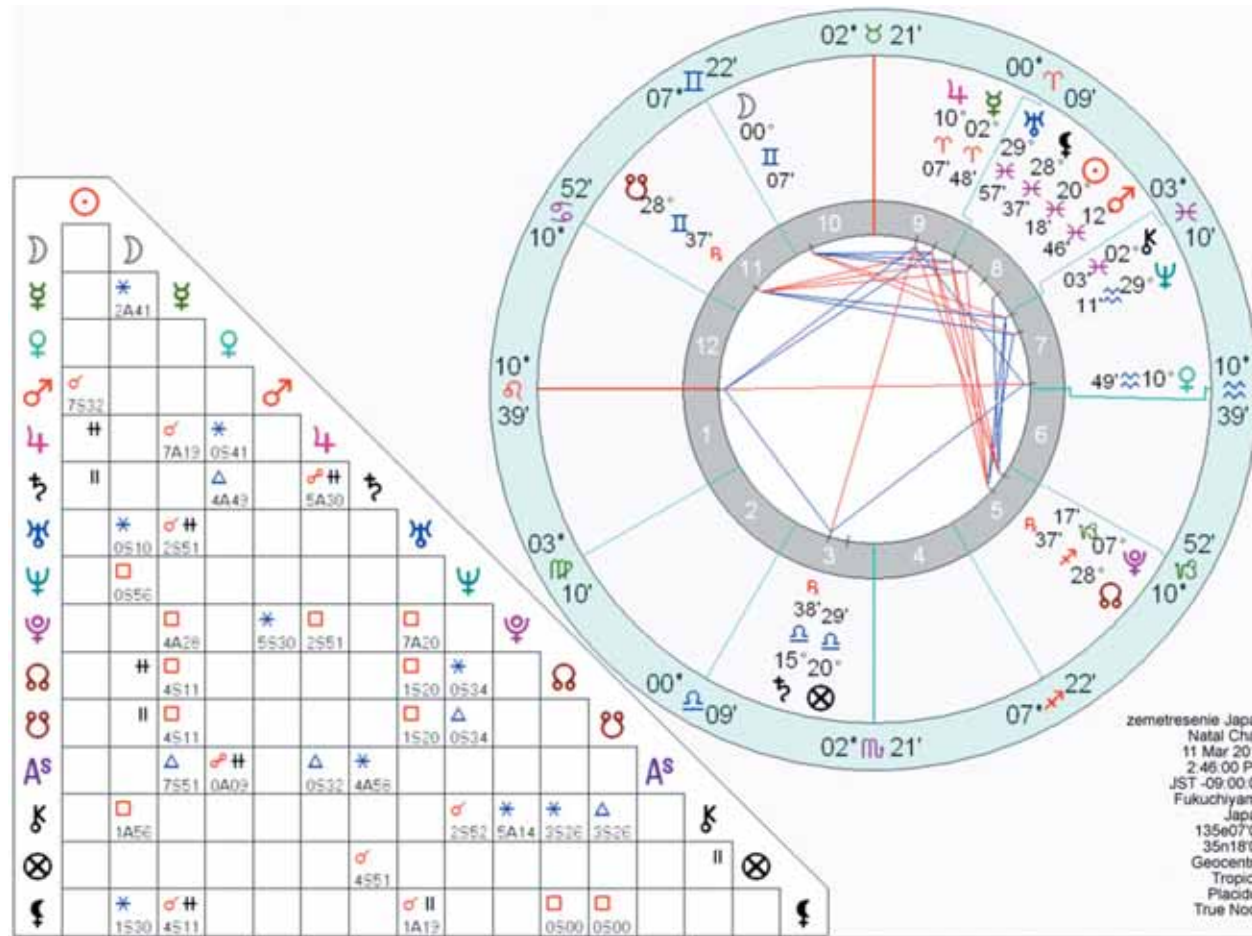
Съвпадът на Луната с Алциона подсказва, че по всяка вероятност е имало множество натрупвания на ментална негативна енергия всред японския народ, в течение на времето, която в един момент Земята не е могла да поеме и съдържа повече и се е наложило да я изхвърли от тялото и душата си. Така се е стигнало до този мощен катаклизъм. Алциона прекратява мисленето на зло за околните, като разделя хората, и ги оставя сами, като запустява и разрушава домовете им...

Още повече, че и Меркурий и Юпитер са в съвпад с две доста отрицателно влияещи на хората неподвижни звезди: Денеб Кейтос и Алгениб. Те носят интриги, сплетни и заговори, както и един определен догматизъм и крайности в разбиранята в средите на върховенството в държавността, политиката, религията и философията.

В заключение - ставащото в Япония трябва да ни накара да си отворим очите, сърцата и умовете, да разширим съзнанието си, за да разберем, че нищо от това, което се случва, не е случайно, и да проумеем уроците, които Божественият космически разум ни дава. А то е - да изоставим всички отрицателни мисли, чувства и постъпки, които ни владеят, защото с тях тотално замърсяваме и вредим както на самите себе си, така и на цялата планета Земя. Всички ние сме едно цяло и колкото по-бързо го проумеем, толкова по-малко страдания ще изпитаме.

И да прозрем, че единственият правилен път в нашето духовно развитие е този на усилването на Любовта, Светлината и Топлината в нас.

Анета Николова

лични краища да събудят дремещия в себе си потенциал за братство и приятелство, за да помогнат, с каквото могат.

Интерес буди и фактът, че планетата Уран в съвпад с Лилит са в квадратни позици с Лунните възли в картата, и то в доста точни аспекти, около един градус. Няма как да не се замислим, че случилото се е в резултат на истина на сериозна натрупана трудна карма по някакви причини в японската държава и нация, на която е дошло времето да се материализира и изяви на физически план.

Факт е и все повече и повече хора се убеждават в това, че Земята, както и всички други небесни тела, са не само физически конгломерат, изграден от мъртва материя, която може да се изучи, класифицира, опише и обясни с чисто механически закони, изучавайки техни физически и химически строеж - големина, маса, обем, закони на движение, отстояние един от

лата Вселена, включително и на Земята, както и на нейните обитатели, и съответно подвластно и на влиянията на съществата, които го населяват.

Земята е също част от този Висш, космически организъм и като такава е подвластна на всички влияния, които се излъчват от нас, хората - нейните обитатели, на физически, етерен, астрален и ментален план. Всички наши мисли, чувства, постъпки, които носим, излъчват, проявяваме и материализираме в действията и взаимоотношенията си, се отразяват на живия организъм на нашата планета. И съответно тя реагира, като всяко живо същество. А знаем, че последствията от реакциите на планетата Земя са различните природни катаклизми - вулкани, наводнения, земетресения, цунами, торнада, температурни аномалии и още много други.

Всяко природно бедствие има своите скрити причини и следствия, както и носи своите скрити

В картата на земетресението в Япония планетата Венера се намира точно на Десцендента, в знака на Водолея, а Нептун - също във Водолея в средата на 7. дом. Или това, което ще се изисква от хората там, е да проявят своята безрезервна любов към ближните си на физически план, както и своето съпричастие към страданията на околните, да дадат път на най-висшите си духовни качества в момента на всеобщото нещастие - като себеотрицание, взаимопомощ, алтруизъм и дори саможертва за общото спасение.

Може би точно това е урокът, който трябва всички ние да научим, ставайки свидетели на тази трагедия на японския народ. И не случайно двете планети са в знака на Водолея - знака на голямата човешчина, безрезервната хуманност, насочена в името на бъдещето.

А наблюдавайки как чудесно се справят японците в този повратен момент от тяхната история,

щети, а и да се запази, доколкото може, спокойствието и балансът в обществото /Везни/.

Ретроградността на Сатурн показва, че по всяка вероятност това държавническо поведение на властите е отработено назад във времето, в сходни ситуации от миналото, дало е нужния ефект и сега отново се прибягва до този вече доказал ефективността си модел на информированост.

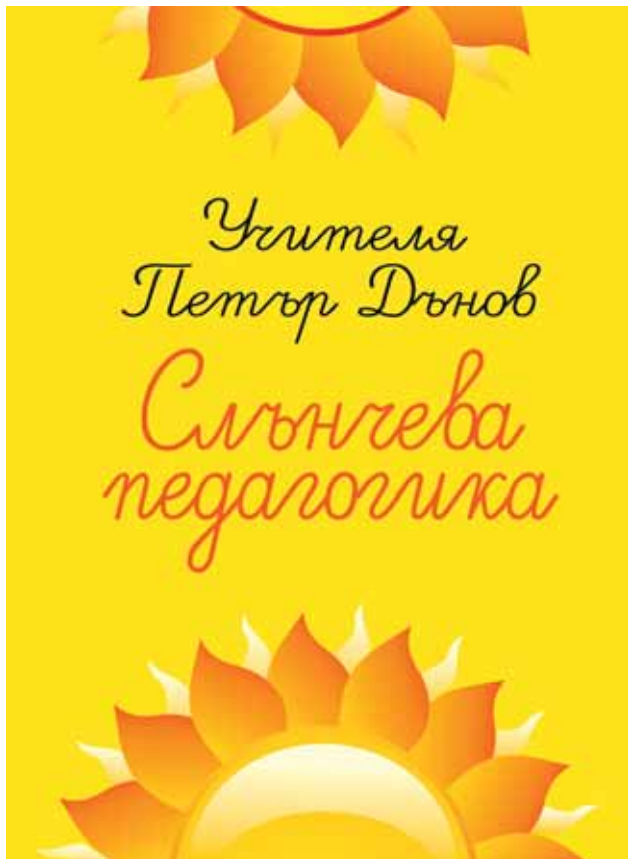
Този модел се явява и като противодействие /опозиция/ на съпада на Меркурий с Юпитер в знака на Овена, в 9. дом. Позицията показва силен акцент върху общуването и комуникациите, и то в най-динамичния и войнствен знак на Овена, по един пряк, директен, открит начин, без завоалиране и всякаква деликатност. А и съвпадът на Меркурий с Юпитер отново подсилва и разширява тази директна комуникация, която е насочена най-вече към световните агенции е предназначена

Слънчева педагогика

Образованието и възпитанието винаги са занимавали будните умове на епохите и времената, защото са свързани с най-скъпото и милото за човека - децата. Христос се обръща към нас с думите: „Оставете децата, и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на таквизи е царството небесно.“ Образованието и възпитанието, независимо от разбиранията и обратите на историята, са били и ще бъдат светлият идеал в живота и душите на хората. Те са служители на онези природни закони, които движат прогреса и еволюцията. Под техните блажени грижи се отхранват и израстват великите добродетели, които направляват и създават устоите на вътрешния и външния живот на човека.

С една търпелива последователност от над 40 години и в хиляди проведени беседи, лекции, разговори, срещи и житейски ситуации Учителя Петър Дънов като един велик художник

оформя картината на Новото Учение, на онова светло и красиво бъдеще, което очаква човешките души.

тези идеи, които като слънчеви лъчи проникват в различните области на живота, културата, науката, образованието и др., много прегради и ограничения за човешката мисъл отстъпват мястото си на любовта, свободата и знанието, които утешават, милват и окриляват.

Опитният педагог може да се оприличи на градинар и земеделец, който познава бележите на времето, състава на почвата, качествата на младите дръвчета, значението на въздуха, водата и светлината. Всички блага, всички растежи в тази градина зависят от центъра на всяка дейност в царството на Живата Природа - Слънцето. Затова с пълно основание можем да наречем предложените методи, които са подбрани от беседите, лекциите и разговорите с Учителя - слънчева педагогика. Нейните лъчи стоплят сърцата на учители и ученици, свързват частите в едно цяло, вдъхновяват и възвисяват. Те очистват наслоенията на старото, което вече отминава и ще послужи за наторяване на малките фиданки. Подтиква ги и ги зове в техния растеж нагоре, към образоването на красиви цветове и сладки плодове.

Слав Славов

Нови книги

**СЪБОРНО
СЛОВО
НА
УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР
ДЪНОВ
1939 - 1940 Г.**

**ЦЕНА:
15,00 ЛВ.**

**КНИГАТА
СЪДЪРЖА
ТРИ НЕДЕЛНИ
БЕСЕДИ
ОТ
1931 Г.**

ЦЕНА: 2,60 ЛВ.

**ЗА ДЕТСКИЯ ПРОЛЕТЕН ЛАГЕР
„УЗАНА 2011“ ОЧАКВАЙТЕ
ПОДРОБНА ИНФОРМАЦИЯ ПРЕЗ
МЕСЕЦ МАЙ НА СТРАНИЦИТЕ НА
ВЕСТНИК „БРАТСКИ ЖИВОТ“**

**Творческата среща по
Паневритмия „Айтос 2011“
ще се проведе от 6 до 8 май**

**ЗА ИНФОРМАЦИЯ:
0888/865 418, ГЕОРГИ ХРИСТОВ**

**Братска среща
в Белоградчик
ЛОКАНА**

Обични братя и сестри,

Каним ви на Белоградчишки събор на Бялото Братство, който тази година ще се проведе от 6 до 8 май 2011 г. в гр. Белоградчик. Включени са посрещане на изгрева с духовен наряд и беседа, Паневритмия, лекции, братска трапеза, концерт, малка екскурзия, разглеждане на Белоградчишките скали.

Възможности за нощувка: в туристическия дом в гр. Белоградчик с цена за една нощувка - 13 лв. в две, три и четириместни стаи, с възможност за палатков лагер. Тази година е предвидено нощувките, палатковият лагер и братската трапеза да бъдат на едно място.

**За информация и заявки: Пламен от Враца
GSM 0899-83-50-90, 0878-807-865**

Стоян от Видин - 0897-847-639, Иван Иванов - 0879-275-710

Братските групи от Видин, Монтана и Враца.

Заповядайте на братски обяд

„Който се храни с любов и благодарност, той има живот в себе си.“

От 22-ри март тази година в Новия братски център си имаме и гостилница. Там може да похапнете топла супа, приготвена и поднесена с любов. Ще се радваме на вашите идеи за име на гостилничката, които може да изпращате на bratski_jivot@mail.bg.

Заповядайте!

Братска звезда

На 12 април, на премиерата на „Вълшебната флейта“ от Моцарт на сцената на Музикалния театър чухме великолепно изпълнение на Пламена Гиргинова в главната женска роля - Царицата на нощта.

Гордеем се с нашата млада звезда!

**XIX младежки събор на
Бялото Братство на Мадара
ЛОКАНА**

Обични братя и сестри,

Каним ви на XIX младежки събор на Бялото Братство, който ще се проведе от 22 до 24 май 2011 г. в Археологически резерват "Мадарски конник". Съборът е посветен на светлия празник на българската писменост и култура - 24 май. В програмата са включени посрещане на слънчевия изгрев с духовен наряд и Паневритмия, лекции и съобщения, братска трапеза, вечерен концерт в Голямата пещера. Темата на събора е "Новата култура и мисията на славянството".

Възможностите за нощувка са: хижа с цена за една нощувка - 9 лв., бунгала - 7 лв. Ще бъде организиран и палатков лагер.

**За информация и заявки: Атанас Атанасов
GSM 0896669765, тел. 054 86 11 47; e-mail
aa_borovo@abv.bg**

Шуменска братска група

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА

Редактор: Спаска МИХОВСКА

За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;

5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11

e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,50 лв.

**Този брой на вестник „Братски живот“ подготви
за вас групата от София**